

श्री राम चन्द्र मिशन®

ऐतिहासिक विशेष एक दिने भण्डारा

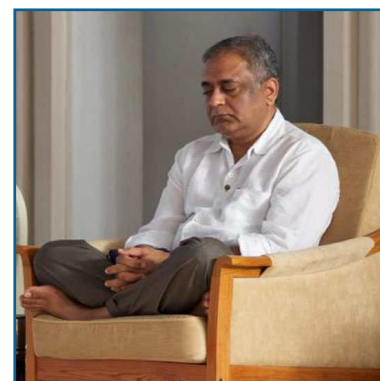
अगस्त १५, २०१२, मणपाक्कम, चेन्नाईमा

११ अगस्त २०१२ को दिन, मालिकले ब्रदर कमलेश पटेललाई १५ अगस्त २०१२ को दिन वाबुजी मेमोरियल आश्रम, मणपाक्कम, चेन्नाईमा कार्यसमितिको एउटा असाधारण बैठक बोलाउन भन्नुभयो। अर्कोसाँभमा मालिकले मणपाक्कम आश्रमका प्रबन्धकलाई बोलाउनु भयो र मणपाक्कम आश्रममा त्यही दिन एउटा विशेष एक दिने भण्डारा आयोजन गर्न आफ्नो निर्णयको बारेमा जानकारी दिनुभयो। उहाँले सम्पूर्ण अभ्यासीहरूलाई उक्त भण्डारामा आउने आमन्त्रण सहज सन्देशको माध्यमबाट गर्नको लागि एउटा चिट्ठी टिपाउनु भयो। यो अभ्यासीहरूको असाधारण सभाको मिटिङ्गको रूपमा हुने भयो। तीनवटा सत्सङ्ग्रहहरू विहान ६:३० बजे मध्याह्न ११:०० बजे र अपरान्ह ४:३० बजेको आयोजनाको कार्यतालिका बनाईयो।

५ जुलाईदेखि मालिकले मूत्रनली तथा आन्द्राहरूको संक्रमणको उपचारको क्रममा कठिन अवधि भोगिरहनु भएको थियो र सदैवकैजस्तो विना गुनासो अत्यन्त पिडा भोगिरहनु भएको थियो र मिशनको अभ्यासीहरूको लागि पनि यो एउटा चिन्ताको अवधि थियो। सामान्य खानाबाट वञ्चित भएको हुनु परेकोले उहाँको वजन घट्न गयो र जीवनमा सबैभन्दा लामो अवधिको लागि ओछ्यानमा बसीरहनु पर्यो। त्यसैले उहाँको भण्डाराको आवाहनले संसार भरि कै, अभ्यासीलाई अचम्मित पार्यो। उहाँको हृदयबाट भएको आवाहनले दुईदिन भित्रै मणपाक्कममा २१००० अभ्यासीलाई ल्यायो।

“तपाईंहरूको प्रत्युत्तर, तपाईंहरूको उत्साहजनक प्रत्युत्तर त्यो कुरा सत्य भएको इङ्गित गर्दछ जुन मेरा प्रिय मालिक वाबुजी महाराजले व्हिस्पर्समा बारम्बार लेख्ने गर्नुहुन्छ, हृदयहरू सत्यतातर्फ खुल्न शुरू भएका छन्, मानिसहरू भुनभुन बढी आध्यात्मिक जीवन चाहन्छन् र आफूस्वयंलाई भुनभुन बढी प्रतिवद्ध गर्न चाहिरहेका छन् र आफूस्वयंलाई भुनभुन बढी अर्पण गर्न चाहिरहेका छन् जुन एउटा अत्यन्त राम्रो संकेत हो।”

१५ अगस्त २०१२,
मणपाक्कम, चेन्नाईमा

ईकोज न्यूलेटर

ठिक एक दिन पहिले ११ अगस्तको दिन मालिकले PET/CT Scan गराउनु भयो र कतैपनि स्थानीयकृत भएको संक्रमण बाँकी थिएन । यो सुखद समाचार थियो र सबैचिकित्सकहरू यस परिणामबाट खुशी भए । मालिकले मजाक गरेर भन्नुभयो “अब स्वयानले नै मलाई कुनैसमस्या छैन भनेर भन्यो ल, यी चिकित्सकहरू मलाईकिन औषधि दिईरहेका छन्? र कोठामा भएका सबैजना हृदयबाटैहाँस्नुभयो ।

भण्डारा सम्बन्धी परिपत्र पठाउने वित्तिकैतयारी पूर्णगतिमा शुरू भयो किनभने यसको लागि तीन दिन मात्रैबाँकी थियो । बैङ्गलोरका विश्वासिला श्री फ्रान्सिसलाईआफ्नो साधन र टोली सहित बोलाईयो किनभने तिरुप्पुरमा हाम्रो भण्डाराहरूमा पूर्वाधार खडा गर्नेकाममा उहाँको ठूलो अनुभव छ । तिरुप्पुरमा स्वयंसेवकहरूले पनि यस अवसरको चुनौतिलाईस्वीकार गरे त्यसको लगत्तैको दिन देखि अनुमान गरिएको १० देखि १५ हजार अभ्यासीहरूको लागि सुविधा उपलब्ध गराउने काममा व्यस्त भए । सम्पूर्णआश्रम टेन्ट र समियानाले भरियो । सबैसमतल तथा खुल्ला स्थानहरू ध्यान वा आवासको लागि टेन्ट र समियानाले छोपियो । ध्यान कक्षको दुवैतिर करिब २५००० वर्ग फिट क्षेत्रमा चारवटा टेन्ट लगाईयो र अर्को ३०००० वर्गफिट क्षेत्र आवासको लागि समियानाहरू लगाईयो ।

वासस्थानको व्यवस्था एउटा ठूलो चुनौति थियो । आश्रमको नजिकैवसोवास गर्नेसबै अभ्यासीहरूले आफ्नो घरहरू आउनु भएका अभ्यासीहरूलाईउपलब्ध गराए । यसरी सँगैवस्न र ठाउँहरू उपलब्ध गराउने प्रकृत्यामा सही अर्थमा भातृत्वको अनुभव भयो । आश्रम वाहेक अभ्यासीहरूले घरको साथ साथैओमेगा स्कूलमा पनि करिब १५०० अभ्यासीलाईवासोवासको व्यवस्था गरियो र नजिकैको चर्चमा सूविधा सम्पन्न कल्याण मण्डपमा पनि थप ९०० अभ्यासीहरूलाईवसोवास गराईयो । सम्पूर्णरूपमा आवासको आवश्यकतालाईअत्यन्त सहजरूपमा व्यवस्थापन गरियो । मालिकको यस अवसरको लागि आश्रमलाईसजाइनु पर्दछ भन्ने ईच्छा अनुसार १४ अगस्तको राती ध्यानकक्ष, मालिकको कटेज, बाबुजी मण्डप, रूचि क्याफे, आश्रमको प्रवेशद्वार र आश्रमको सबैभागमा वस्ति तथा सजावटहरू लगाईयो । मालिकलाई सजावटको कुरा र आश्रम उज्ज्वल, सफा देखिएको र अभ्यासीहरू विशाल संख्या आइरहेको विषयमा खबर पुग्यो । सबैलाईआश्चर्यमा पाउँदैमालिकले व्हिल चेयरमा बसेर सबैतिर हेर्नेनिर्णय गर्नुभयो । शुरुमा मालिकले चिकित्सकहरूलाईकटेजको वरण्डासम्म मात्रैलैजान भन्नुभयो । तर जब उहाँलेबाबुजी मण्डप बिजुली र सजावट देख्नुभयो उहाँले आफूलाईत्याहाँ लैजान भन्नुभयो । जब त्याहाँबाट उहाँ फर्किरहनुभएको थियो उहाँले आफ्नो हात उठाएर कटेजको मूल ढोकातिर संकेत गर्नुभयो । त्याहाँबाट उहाँ ध्यान कक्षतर्फसजावटहरू हेर्न जानुभयो ।

मालिक ध्यान कक्षमा भर्खरैनिर्माण गरिएको न्याम्पको बाटोबाट प्रवेश गरेर मंचमा ध्यान कक्ष हेर्नजानुभयो । यो वेलुकीको करिब

ईकोज न्यूजलेटर

८ बजेको थियो र त्याहाँ काम गरिरहेका सबै अभ्यासीहरू मालिकलाई त्याहाँ देखेर आश्चर्यचकित भए । ध्यान कक्ष सिलिङ्ग देखि खम्बाहरूको टुप्पासम्म ध्वजा पताका तथा फूलहरूले चारैतिर सजाईएका थिए । मालिक कटेजमा फर्किनुभयो, फर्किँदा उहाँको मुहार उज्यालो भएको कसैले पनि देख्न सक्दथियो ।

अभ्यासीहरू ठूलो संख्यामा आश्रम आउने क्रम जारी नैरहिरह्यो । सबैतिर अभ्यासीहरू थिए, कुनैस्थान खाली थिएन, कोही पनि रातभरि मुश्किलले सुते होलान । तथापि, एउटा कुरा देख्न सकिन्थ्यो कि यस्तरी भरि भराउ भएको अवस्थामा पनि कुनै किसिमको हल्लाखल्ला, अव्यवस्था अस्तव्यस्तता थिएन, पूर्णव्यवस्थित र शान्त वातावरण कायम राखिएको थियो । चारैतिर मद्दतमा संलग्न हातहरू देखिन्थे । विहान ६:३० बजेको सत्सङ्ग ब्रदर कमलेशले संचालन गर्नुभयो जुन एक घन्टासम्म चलेको थियो । जब सतसङ्ग समाप्त भयो, अभ्यासीहरू बाहिर निस्कन शुरु गरे, ध्यान कक्षबाट हेर्दाको दृश्य हेर्नलायकको दृश्य थियो । शान्तता र अनुशासन पूर्णरूपमा कायम थियो कुनैपनि अभ्यासीले लय भंग गर्ने प्रयत्न गरेनन र को कसैले पनि कटेजतर्फ मालिकलाई हेर्नजाने कोशिस गरेनन् ।

मालिकको विहान ९:३० बजे ध्यानमा आउने कार्यक्रम रहेको छ, त्यसैकारण यसको लागि सबैजनालाई त्याहाँ पुनः जम्मा हुन अनुरोध गर्दै उद्घोषण भयो । निश्चय नै यो दिन भरि कैसबै भन्दा बढी प्रतिक्षा गरिएको कार्यक्रम थियो विहानको करिब १०:३० बजे तिर मालिक क्लि चेरमा आइपुग्नु भयो ।

उहाँको स्वास प्रश्वासमा मद्दत गर्न आक्सिजन सिलिण्डरसँगै थियो

भर्खरैको विरामीले उहाँको शरीरिक रूपमा गहिरो असर पारेको जस्तो देखिन्थ्यो उहाँ धेरैमात्रामा कमजोर भएको जस्तो देखिनु हुन्थ्यो र प्रत्येक शब्द र शरीरको हलचलले उहाँको शरीरमा दबाव पारेको जस्तो देखिन्थ्यो । त्याहाँ उपस्थित भएका अधिकांश अभ्यासीहरू उहाँको स्वास्थ्य प्रतिको लामो अवधि देखिको चिन्ता पछि उहाँलाई देख्न पाइरहेका थिए, आफ्नो अगाडि उहाँलाई देख्न पाउँदा तिनीहरू खुशी देखिन्थिए । मालिकले अहिलेको आफ्नो अवस्थामा र यसले उहाँलाई कसरी प्रभाव पार्यो भन्ने विषयमा भन्नुभयो । उहाँले भन्नुभयो कि उहाँ मिशनको अध्यक्ष पदबाट राजिनामा गर्न उहाँको स्थानमा ब्रदर कमलेशलाई नियुक्त गर्न चाहनु हुन्छ । उहाँले कार्यसमितिका सदस्यहरूलाई के उहाँहरू यसलाई समर्थन गर्नुहुन्छ भनेर सोध्नुभयो तर उहाँहरूले एउटा वेग्लै विकल्पको सुझाव दिनुभयो कि मालिक अध्यक्षमा रहिरहनुहोस् ब्रदर कमलेशलाई उपाध्यक्ष बनाउन सक्नुहुनेछ । मालिकले सभाको रायको लागि सोध्नुभयो सबैले तालिको गडगडाहटद्वारा त्यस विकल्पलाई समर्थन जनाए । मालिकले भन्नुभयो कि उपाध्यक्षले मालिकको प्रत्यक्ष सुपरिवेक्षक र मार्गदर्शनमा अध्यक्षको सबै अधिकारहरू कर्तव्यहरू र दायित्वहरू वहन गर्नुहुनेछ । त्यसपछि मालिकले छोटो सिटिङ्ग प्रदान गर्नुभयो जुन करिब १५ मिनेट चल्थो त्यसपछि सिटिङ्ग ब्रदर कमलेशले संचालन गर्नुभयो र त्यो सत्सङ्ग भन्दा पहिले मिशनका सचिव र सहसचिवले विहानको कार्यक्रमको बारेमा स्पष्ट पार्नुभयो र

ईकोज न्यूजलेटर

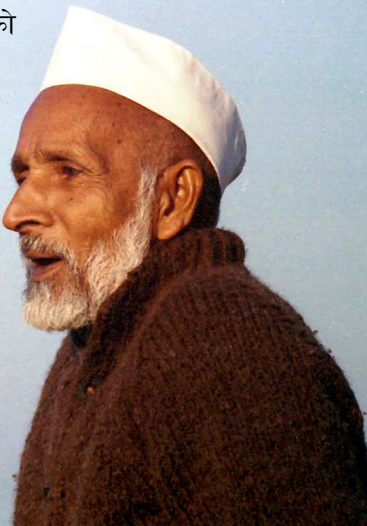
कार्यसमितिले पास गरेको ब्रदर कमलेश पटेललाई उपाध्यक्ष नियुक्त गरेको निर्णय सभालाई सुनाउनु भयो ।

सत्सङ्ग पछि ब्रदर कमलेश पटेलले एउटा वार्तादिनुभयो यसमा दुईवटा विषय उल्लेख गर्नुभयो । पहिलो यो कि कुनैपनि व्यक्तिलाई मिशनको काम गर्न वा मिशनलाई सेवा गर्न कुनैपद वा उपाधिको आवश्यकता पर्दैन र अर्को 'एकता' र 'सामंजस्यता' कसरी अहिलेको समयको आवश्यकता हो र यो ब्रदर र सिस्टरहरूको बीचमा सबैसमयमा सबैपरिस्थितिमा तथा सबै मूल्यमा कायम राख्नु पर्दछ । ब्रदर कमलेश अभ्यासीहरूलाई मालिकलाई २१००० व्यक्तिहरूले भाग लिए भनेर सुनाउँदा कति धेरै खुशी हुनुभयो भनेर सुनाउनु भयो, मालिक खुशी भएर भन्नु भयो "जम्मा दुईदिनको सूचनामा यति धेरै मानिस आए, यी मेरा मानिसहरू हुन ।"

साँझको सत्सङ्ग पछि अभ्यासीहरू फर्किन थाले र मूल सडकमा ट्रफिक व्यवस्था गर्नुपनि एउटा ठूलो चुनौति भएको थियो । श्रद्धावान अभ्यासीहरूको मनस्थितिमा एउटा राहतको अनुभूतिको अवस्था थियो किनभने मालिकले आफ्नो शुरुको राजिनामाको आसयलाई छोडनुभएको थियो र कृपापूर्वक जिम्मेवारीमा रहिरहन सहमत हुनुभएको थियो । त्यसको साथ साथै उहाँले एउटा महत्वपूर्ण कदम उठाउँदै, मनोनयन भएका उत्तराधिकारीको यूवा काँधमा गम्हौ जिम्मेवारी मध्ये धेरैलाई सुम्पिएर आफूलाई हलुका बनाउनु भयो ।

"सम्झनाले एउटा प्रेमीलाई प्रियतमको नजिकै ल्याउँदछ । यस निकटताको कुनैसीमा हुँदैन । जति बढी प्रेम वा सानिध्यता हुन्छ, एउटा व्यक्ति त्यतिकै बढी उहाँ प्रति बढ्दछ । यो सम्बन्ध हामीलाई उत्तराधिकारमा नै आउँदछ । अब यो हामीमा नै भर पर्दछ कि हामी सकेसम्म बढी यसलाई उहाँसित निकटता प्राप्त गर्न विकसित गरौं ।"

बाबूजी महाराज कृत Complete Works of Ram Chandra Vol Pg. 207 by Babuji Maharaj बाट उद्धृत गरिएको ।

मालिकको रिपोर्ट

विहिवार, जुन २९, २०१२

मालिक गायत्रीमा हुनुहुन्थ्यो र उहाँको जन्मदिनको उत्सव तिरुप्पुरमा आयोजना गर्ने निर्णय गर्नुभयो । यो साँच्चिकै अत्यन्त खुशीको खबर थियो । जुलाईमा मालिकले दुईवटा सन्देशहरू बाबूजीबाट प्राप्त गर्नुभएको थियो जसमा यस्तो उत्सवहरूमा सँगै जम्मा हुनुको महत्वमा जोडिनुको साथै यो प्रत्येक वर्ष आयोजना गरिनुपर्दछ भनेर भनिएको थियो । जब मालिकले यी सन्देशहरू पढ्नुभयो उहाँले निर्णय गर्नुभयो कि उत्सव आयोजना गर्न सकिन्छ, र यो तिरुप्पुरमा हुन सक्दछ । उहाँको चिन्ताको विषय एउटा मात्रै थियो कि अभ्यासीहरूले मेहनत गरेर कमाएको पैसा उत्सवको लागि यात्रा गर्दा खर्च गर्नुपर्ने हुन्छ । उहाँले यो संकेत गर्नुभयो कि उत्सवको लागि कुनैपनि चन्दाको बारेमा सुझाव दिइनु हुँदैन र यो पूर्णतया स्वेच्छिक हुनु पर्दछ ।

शुक्रवार जुन २२, २०१२

मालिक आश्रममा आउनुभयो र विशाखापट्टनम र आन्ध्रप्रदेशमा विभिन्न केन्द्रबाट धेरै संख्यामा आएका अभ्यासीहरूलाई भेट्न "A" Dorm मा जानुभयो यो संख्या अत्यन्त ठूलो थियो र डोर्म पूरै भरिएको थियो । सबै व्यक्तिहरूको दवाव मालिकलाई भेट्ने थियो । मालिकले सिटिङ्ग प्रदान गर्नुभयो र त्यसपछि भाषण दिनुभयो । उहाँले मुख्य रूपमा मुद्द भक्तिको विषयमा बोल्नुभयो र भन्नुभयो कि यो एउटा ठूलो समस्या हो र यसको जालमा पर्नुहुँदैन । यसको साटो भनिएको जस्तो गरेर अभ्यास र सहज मार्गको लाभलाई हेर्नुपर्दछ र सही प्रगति गर्नको लागि पूजाका पुराना पद्धति र प्रचलनहरूलाई छोडिदिनु पर्दछ । मालिक धेरै मानिसहरूको बीचबाट धैर्यपूर्वक निस्कनुभयो र आफ्नो कटेजमा फर्कनुभयो ।

मालिकले दिउँसो एउटी बृद्ध सिस्टरको लागि एउटा क्लि चेरर किन्ने व्यवस्था मिलाउनु भयो र साँझमा आश्रममा उनीहरू बसेको स्थानमा जानुभयो ।

उहाँलाई उपहार प्रदान गर्नुभयो यो एउटा राम्रो क्षण थियो र एउटा

ईकोज न्यूजलेटर

व्यक्तिले एउटी वृद्ध महिला जसलाई उहाँले राम्रोसित चिन्नु हुन्थियो उनी प्रतिको प्रेम र चासो देख्न सक्दथिए । त्यसपछि, मालिक आफ्नो गोल्फ कार्टमा अगाडि गईरहनुभयो र थुप्रै अभ्यासीहरूलाई भेट्नु भयो । उहाँ क्यान्टिनको अगाडि अडिनु भयो र उहाँले केही खानेकुरा किन्नुभयो जुन आफ्नो वरिपरी भएकाहरूलाई बाँड्नु भयो । त्यसपछि, उहाँ आफ्नो कटेजमा फर्किनु भयो र काम गर्न थाल्नु भयो ।

शनिवार जुन २३, २०१२

करिब १५२० जना तिरुप्पुरका अभ्यासीहरू विहान त्याहाँ उपस्थित थिए त्यस मध्य कोहीसित शयन कक्षमा नै कुरा गरिरहनु भएको थियो । त्यसपछि, मालिकले तिनीहरू सबैसित भेट गर्नुभयो र भन्नुभयो कि ब्रेकफास्ट खाईसकेपछि तिनीहरू सबैलाई फेरी भेट्नु हुनेछ, त्यसपछि, सबैलाई उहाँले प्रसाद वितरण गर्नुभयो । ब्रेकफास्ट पछि, मालिक बाहिर हलमा आउनुभयो र सबै अभ्यासीहरू उहाँको वरिपरी बसे । मालिकले “मलाई प्रश्न सोध” भनेर भन्नुभयो । उहाँले यो एक पटक भन्दा बढी भन्नुभयो, यो निश्चित गर्नको लागि आउन लागेको उत्सवसित सम्बन्धित सबै प्रश्नहरू स्पष्ट पार्न सकियोस ।

आइतवार जुन २४, २०१२

मालिकले ब्रदर कमलेशलाई विहानको सत्सङ्गको समयमा आफ्नो नजिकै बस्न भन्नुभयो जुन करिब एक घण्टा सम्म चलेको थियो ।

सत्सङ्गको अन्त्यमा ब्रदर कमलेश अस्वस्थ महशुस गरिरहनु भएको थियो । यसपछि, उहाँ कुनै भाईरल संक्रमणबाट एक हप्ता भन्दा बढी अस्वस्थ रहनुभयो ।

२५-२९ जुन २०१२

हप्ताको अधिकांश समय मालिक अस्वस्थ रहनुभयो । उहाँ धेरै समय सम्म आराम गरिरहनुभयो र कुनैपनि अभ्यासीलाई भेट्नु भएन ।

शुक्रवार रातीको खाना पछि, मालिक एकलै वसी रहनु भएको थियो र शोभा गुरटुले गाएको महारो प्रणाम भजन सुनिरहनु भएको थियो । मालिक भजनमा मोहित हुनु भएको थियो । उहाँले ध्यान पूर्वक सुन्नुभयो र त्याहाँ उपस्थित सबैको लागि यो एउटा ठूलो अनुभव थियो, मौनतामा रहनु र त्यो भजन सुन्नु ।

आइतवार जुलाई १, २०१२

मालिक विहान सवेरै सत्सङ्गमा संचालन गर्न जान तयार हुनु भयो । मालिकले सत्सङ्ग पछि ब्रेकफास्ट लिनुभयो र ब्रदर आदित्य र उसको आमा सिस्टर सुजातासित लामो छलफल गर्नुभयो । आदित्य मालिकको भाईको नाती हुन । उनीहरू परिवारमा एउटा विवाहमा सहभागी हुन भारत आएका हुन र मालिकलाई भेट्न आएका छन् । मालिकले आदित्यलाई विशेष ध्यान दिईरहनु भएको थियो ।

मालिक विहानको सत्सङ्गको बारेमा कुरा गरिरहनु भएको थियो । एउटा अभ्यासीले भने यो एक घन्टा पाँच मिनेटको थियो र मालिकले यसो भनेर सच्याउनु भयो म ठिक भन्नु पर्दा यो एक घन्टा सात मिनेटको थियो । मालिकले भन्नुभयो यो असाधारण सिटिङ्ग थियो । उहाँले यो अनुभव गर्नुभयो कि यो यस्तो थियो मानौं कि उहाँ एउटा वेग्लै आकास गंगामा कुनै ब्लायाक होलमा तानिईरहनु भएको छ ।

छलफल पछि, मालिकले होसुरबाट आएका अभ्यासीहरूलाई भेट्नु भयो र आवासीय कोलोनीको तिनीहरूको जग्गाको कागतपत्र वितरण गर्नुभयो । त्याहाँ करिब साठी जना अभ्यासीहरू थिए र यो मालिकको लागि औधि थकित गराउने किसिमको थियो । त्यसपछि, उहाँ आराम गर्न जानुभयो र वेलुकीको करिब सात बजे मात्रै उठ्नुभयो । उठ्ना साथै उहाँले कलकत्ताबाट ठूलो संख्यामा आएका अभ्यासीहरूलाई भेट्नु भयो जो भर्खरै आईपुगेका थिए । यो भेटघाट उहाँको शयन कक्षमा भएको थियो र यो पूर्णरूपमा मौन रूपमा थियो ।

छलफल पछि, मालिकले होसुरबाट आएका अभ्यासीहरूलाई भेट्नु भयो र आवासीय कोलोनीको तिनीहरूको जग्गाको कागतपत्र वितरण गर्नुभयो । त्याहाँ करिब साठी जना अभ्यासीहरू थिए र यो मालिकको लागि औधि थकित गराउने किसिमको थियो । त्यसपछि, उहाँ आराम गर्न जानुभयो र वेलुकीको करिब सात बजे मात्रै उठ्नुभयो । उठ्ना साथै उहाँले कलकत्ताबाट ठूलो संख्यामा आएका अभ्यासीहरूलाई भेट्नु भयो जो भर्खरै आईपुगेका थिए । यो भेटघाट उहाँको शयन कक्षमा भएको थियो र यो पूर्णरूपमा मौन थियो ।

ईकोज न्यूजलेटर

कसैले पनि केही बोलेन र एउटा व्यक्तिले त्यो मौन अन्तर सम्वाद रहेको सबैप्रतिको प्रेम अनुभव गर्नसक्दथियो ।

मालिक केही आश्रमसित सम्बन्धित निर्माणहरूको सम्बन्धमा बनाईएको प्रस्तुति टि.भी. मा हेर्नुभयो र त्यसपछि कार्यालय कक्षमा नैरातीको भोजन गर्नुभयो, त्यसपछि टि.भी. को मार्फत सिधैप्रसारित अभ्यासीले प्रस्तुत गरेको अरंगट्रम नृत्य हेर्नुभयो ।

जुलाईतीनको दिन गुरु पूर्णिमा थियो विहान छ वजे भन्दा पहिले नैथुप्रैमानिसहरू कटेजमा यस पवित्र दिनमा मालिकको आर्शिवाद लिन पुगेका थिए । मालिकले धैर्यपूर्वक सबैलाईभेट्नु भयो तथा तिनीहरूलाईआर्शिवाद दिनुभयो । उहाँले भन्नुभयो 'म जब मालिक छेउ गएँ, मलाईगुरु पूर्णिमाको बारेमा केही पनि थाहा थिएन । म चालिस वर्षको थिएँ र बाबुजीले भन्नुभयो तिमी चालिस गुणा छिटो बढ्नु । म तपाईंहरूलाईत्यसैभनेर आर्शिवाद दिन्छु ।

विहानको सत्सङ्ग पछि जुन एक घन्टा चलेको थियो, मालिकले नौवटा विवाह सुसम्पन्न गराउनु भयो, त्यसपछि केही भजनहरू सुन्नुभयो र आफ्नो कोठामा फर्किनुभयो । आजको दिन धेरैदवाव थियो र सबैजना मालिकलाईभेट्न चाहिरहेका थिए । तर जस्तो कि मालिक थकित हुनुहुन्थ्यो, उहाँ आरामको लागि जानुभयो ।

आइतबार जुलाई ८, २०१२

यस हप्ताको अधिकांश मालिक स्वस्थ, अस्वस्थ भईनै रहनुभयो । उहाँ नौतारिखको दिन गायत्री जानुभयो र सप्तहान्तमा आश्रममा फर्किने योजना बनाउनुभयो ।

गायत्रीमा मालिक अत्यन्त राम्रो मनस्थितिमा हुनुहुन्थ्यो । तर उहाँको

स्वास्थ्य दैनिक रूपमा जस्तैराम्रो र नराम्रो बीचमा तलमाथी भइरहेको थियो । उहाँको स्वास्थ्यमा यस्तो अचानकैपरिवर्तन देख्नु दुःखको कुरा थियो । अधिल्लो राति उहाँ अस्वस्थ महशुस गरिरहनु भएको थियो त्यसैले छिट्टैनैओछ्यानमा जानुभएको थियो । विहान उहाँ यस्तो मनोस्थितिमा हुनुहुन्थ्यो कि पत्याईनसक्नु थियो । उहाँले तिरुपुरको आयोजक समितिलाईत्याहाँको कामको प्रगतिसित सम्बन्धित विषयमा एउटा सन्देश पठाउनु भयो । मालिकले भन्नुभयो "त्यो कामको यो शिघ्र प्रगतिमा कुनैअचम्म छैन । जब यो प्रेमले गरिन्छ सबैप्रकृतिहरूले मद्दत गर्दछन् । मलाईसदैव यो सम्झना आँउदछ कि एउटी आमाले नौ महिनासम्म सबैशारीरिक दुःखहरू विर्सिएर गर्भमा राख्दछिन, अझैनजन्म सकेको बच्चाको सुनौलो भविष्यको सहयोगमा पूर्णरूपमा त्यस नजन्मिएको बच्चाको मायाको सहयोगमा । म प्रार्थना गर्दछु कि यस्तैप्रेम पूर्णआर्शिवाद हाम्रा सबैअभ्यासीहरूलाईप्राप्त होस । त्यसपछि मालिकले आमाको यस विचारको बारेमा विस्तार गर्नुभयो जसलाईउहाँले "प्रेमको रूख" भन्नुभयो । उहाँले एउटा रूखको चित्र बनाउने कोशिस गरेर चित्रमैयस सन्देशलाईईङ्गित गर्नुभयो ।

मालिक जुलाई१४ मा आश्रममा फर्किनुभयो र उहाँको स्वास्थ्य पूर्णठिक थिएन । उहाँ १५ तारिखमा साँच्चिकैअस्वस्थ हुनु भयो जसले गर्दाउहाँले जन्म उत्सव समारोहमा तिरुपुरको जाने कार्यक्रम रद्द गर्नुपर्यो ।

१६ जुलाईको मालिकको नयाँ संचार कक्ष उद्घाटन गर्नेकार्यक्रम रहेको थियो तर वहाँ अस्वस्थ हुनु भएकोले ब्रदर कमलेशले यसको उद्घाटन गर्नुभयो । यो संचार कक्ष आधुनिक प्रविधियुक्त गरेर निर्माण भएको छ र थुप्रैक्यूविकल स्पेशहरू रहेका छन्, आई.टि. सर्भरहरू छन् र सत प्रतिशत नैसाउन्ड प्रुफ रहेको छ जहाँ अडियो रेकर्डिङ गर्नसकिन्छ ।

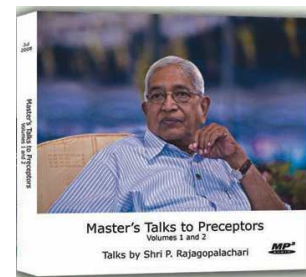
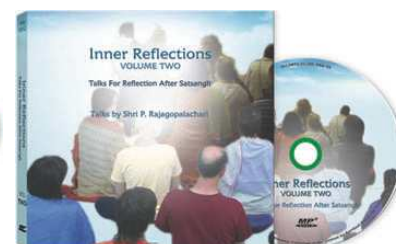
मालिकको अस्वस्थता करिब तीन हप्तासम्म रह्यो अब उहाँ विस्तारैनिको हुँदैहुनुहुन्छ । जुलाईको अन्त्यसम्मको लागि आश्रम आगन्तुकहरूको लागि बन्द गरिएको छ । थुप्रैअभ्यासीहरू जस्तो तिरुपुरको रेल्वेबाट फर्किदा मणपाक्कमको भ्रमण गर्नेयोजना बनाएका थिए तिनीहरूलाईवैकल्पिक व्यवस्था गर्नभनियो । मालिकको सेवामा संलग्न चिकित्सकहरूको आवधिक रिपोर्टको माध्यमद्वारा अभ्यासीहरूलाईमालिकको स्वास्थ्य तथा विस्तारैसुधार भइरहेको बारेमा सुचित गर्नेगरियो । हामी हाम्रा सबै अभ्यासी ब्रदर सिष्टरहरूलाईमालिकको शिघ्र स्वस्थ आरोग्यता, राम्रो स्वास्थ्य र दीर्घजीवनको लागि प्रार्थना गर्नअनुरोध गर्दछौं ।

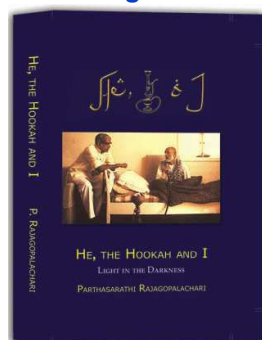
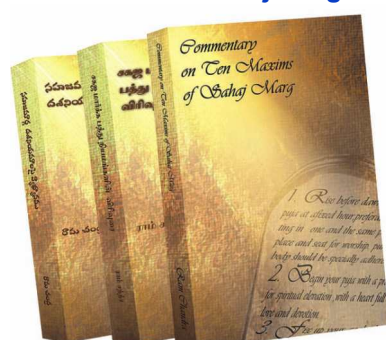
ईकोज न्यूजलेटर

नयाँ प्रकाशनहरु

Audio-Video Releases

Whispers
French MP3He, Hookah & I
English - DVDSahaj Marg Meanderings
English DVDMaster's Talks to Preceptors -
Vol. I & Vol. II - English MP3Master's Talks in Chennai
and Coimbatore - Tamil DVDThe Eternal Power of Love -
Vol. I - English DVDMaster's Choice Vol 4
MP3Inner Reflections Vol. II
English MP3

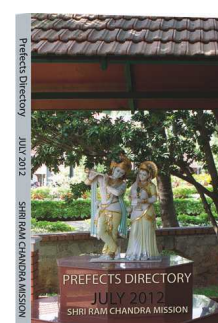
New Books

He, the Hookah and I
EnglishCommentary on Ten
Maxims of Sahaj Marg

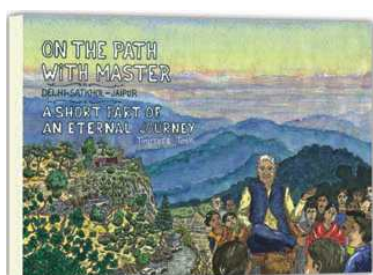
Abhyasi Diary

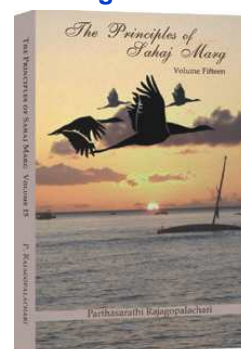
Prefect Directory

Comic book - Timothee

Messages Universal II

Tamil
Telugu
Marathi
Gujarati
Kannada
MalayalamThe Principles of Sahaj
Marg - Vol 15The Pursuit of the
Inner Way

ईकोज न्यूजलेटर

प्यारा मालिकको ८६ औं जन्मदिन - नेपाल

मालिकको जन्मदिन २४ जुलाई २०१२ को दिन काठमाण्डौ, नेपालगन्ज, विराटनगर, विरगंज सेन्टरहरु लगायत सबैनेपाल भरिको सेन्टरहरुमा मनाईयो। सबैसेन्टरहरुमा बिहान ७:३० को ध्यान र साभ ५ बजे ध्यान गरियो। सबैअभ्यासीहरुले उत्साहकासाथ भाग लिए।

काठमाण्डौ सेन्टरमा फुल डे प्रोग्राम गरि मालिकको शुभ जन्मोत्सव मनाइयो। बिहानको ध्यान ७:३० बाट शुरु भयो त्यस पश्चात 'Whispers from The Brighter World' को सन्देश पढियो। त्यस पश्चात ब्रदर बोहराले “यादों कि गलियो” बाट मालिकको बारेमा पढेर सुनाउनु भयो। त्यस पश्चात ब्रदर अनिलले गितारको धुनमा भाइ गुरप्रीतले गाउनु भएको “मास्टर वो मास्टर” भजन गाउनु भयो।

हरेक वर्षमालिकको जन्मदिनमा धेरैअभ्यासीहरु गोरखपुर वा रक्सौल हुदैमालिकको जन्मदिन मनाउन कहिले तिरुपुर त कहिले लखनउ जाने गर्दथिए। यसपाली पहिले भण्डारा आफ्नैसेन्टरमा मनाउने भनियो पछि तिरुपुरमा मनाउने निर्णय जुन महिनामा मात्र भयो, टिकट नपाएको कारणले अभ्यासीहरु जान सकेनन। पहिलो पटक धेरैवर्षपश्चात सेन्टरमा मालिकको जन्मदिन मनाइदैथियो। यसपाली मालिकको जन्मदिनमा केक काट्ने र पहिले भन्दा भिन्न रुपमा मनाउने प्रस्ताव सिस्टर स्वातीबाट आयो र त्यसै अनुरूप केक पनि काटियो। केक काट्न मालिकका प्रतिनिधिको रुपमा सिस्टर श्रीनुको सानो छोरालाईलगाइयो र सबैले “ह्याप्पी वर्थडे मास्टर” भन्दैगाए र आफ्नो मालिकलाईसम्झिदैमालिकको ८६ औं जन्मदिन मनाए।

दिनभरि विभिन्न कार्यक्रमहरु आयोजन गरियो। जस्तैअभ्यासीहरु बीच भाइचाराको विषयमा छलफल भयो, साथैमालिकले ०७ जुलाई२०१२ मणपाक्कममा कोटा,गाजियाबाद र नेपालका अभ्यासीहरुलाई छुट्टैभेटमा दिनुभएको संवाद मिशनको वेभसाइटमा हेरियो। सेन्टरको वातावरण अरु दिन भन्दा भिन्न र दिव्य थियो। सबैको अनुहार उज्यालो र सबैअत्यन्तैखुशी देखिन्थे। प्रेममय वातावरण थियो र सबैजनाले मालिकको उपथितिको अनुभव कुनैन कुनैरुपमा गरिरहेका थिए।

स्कूलबाट फर्किएका साना नानीहरु पनि आफ्नो गुरुदेवको जन्मदिन मनाउन आइपुगे र फेरि ति नानीहरुले नव जीवनके सुरलहरीको “वदला नहिलेना किसिसे वदलके हमको दिखाना है.....” गीतमा नाचेर देखाए। ५ बजे देखि ६ बजे सम्म ध्यान भयो र सबैजना आआफ्नो घरजाने तरखरमा थिए तर साना नानीहरु

“आज हामी घर नजाने यहि बस्ने ” भनि जिद्दि गर्दैथिए, मालिक प्रतिको प्रेम भावले तिनिहरुको सानो हृदय ओतप्रोत भइसकेको थियो र आफ्नो असली घर यहि हो भन्ने बोध कता कता ति अबोध बालकहरुलाई भएको देख्दा छक्क लागिरहेको थियो।

यस्तैनेपालगंज सेन्टरमा पनि दिनभरिको कार्यक्रमका साथ मालिकको जन्मदिन मनाइयो। भरखरैखोलिएको विराटनगर सेन्टरमा पनि बिहान र वेलुका ध्यान गरि मनाइयो। विरगंज सेन्टरमा पनि दिनभरिको कार्यक्रमका साथ मालिकको जन्मदिन मनाइयो। साथै महेन्द्रनगर सेन्टरमा पनि मालिकको जन्मदिन मनाइयो।

ईकोज न्यूजलेटर

दिल्ली क्षेत्रिय आश्रम

प्रकाशको केन्द्र

दिल्लीमा एउटा आश्रम शहरको मुटु आर.के. पुरममा अर्को दिल्ली हरियाणा सिमानामा अवस्थित रहेको छ। पछिल्लो क्षेत्रिय आश्रमलाई लोकप्रिय रूपमा गुडगाँव आश्रम भनिन्छ। यो अन्तर्राष्ट्रिय विमान स्थलबाट १२ कि.मी. पर र आन्तरिक विमान स्थलबाट १५ कि.मी पर रहेको छ।

६.५ एकडको यो आश्रमको उद्घाटन मालिकबाट १५ जुन २००१ भएको हो। ध्यान कक्षमा करिब २००० अभ्यासीहरू आटाउँदछन्। सुरुमा पुरानो मणपाक्कम आश्रमको बारे ल्याईएका एसबेटसको पाता र स्टिलको ट्रसहरू छाानाको लागि प्रयोग गरिएको थियो। तर पूर्णनिर्माणको प्रकृत्यामा यिनीहरूको स्थानमा धातुका पत्रहरू प्रयोग गरेर र मुक्त कक्षको दुवैतर्फ किनाराहरू थपिए। गर्मीयामको कडा गर्मीमा छाानालाई शितल बनाउन पानीको फुहारा प्रयोग गरिन्छ। यसको साथै छाानालाई इन्सुलेट गरिएको छ जसले गर्दा।

ध्यान कक्षको तापमा निकै कमि आएको छ। ध्यान कक्षको एक पट्टी मालिकको कार्यालय कक्ष छ जहाँ आफ्नो भ्रमणको समयमा हरियो मैदानहरू हेर्न सक्नुहुन्छ। २० अप्रैल २००८ मा मालिकले यो भवनको उद्घाटन गर्नुभयो र यसको अगाडि दुईवटा विरूवा रोप्नुभयो। उहाँले दोर्णाचार्यको मूर्तिको अनावरण गर्नुभयो। जसको नाम गुडगाव (गुरु गाँव)। रहन गएको हो भन्ने विश्वास गरिन्छ। एउटा ठूलो भान्सा घर आश्रमको एउटा कुनामा छ जसको एउटा भाग क्यान्टिनको काम गर्दछ। एउटा आधुनिक ट्वाइलेट ब्लक पनि उपलब्ध छ जहाँ ठूलो जमघट भएको अवस्थामा अस्थायी ट्वाइलेट थप गर्न सक्ने प्रावधान पनि रहेको छ। आश्रममा प्रयाप्त पार्किङ्ग स्थान रहेको छ। केटाकेटी कक्ष तथा पुस्तक स्टल एउटा मुल गेटको नजिकै छ जसको बाहिर पट्टी केटाकेटीको लागि खेल्ने क्षेत्र छ। आश्रमको आधा भन्दा बढी भाग विभिन्न मौसममा आर्गेनिक मौसमी तरकारीहरू उत्पादन गर्न प्रयोग गरिन्छ। चारजना माली तथा एकजना हेरचाह गर्ने व्यक्ति आफ्ना परिवार सहित आश्रममा बस्दछन्। नजिकैका केन्द्रहरूको लागि मिशनको प्रकाशन वितरण गर्नको लागि यसले वितरण केन्द्रको रूपमा काम गर्दछ। महिनाको प्रत्येक पहिलो आईतवारको दिन यहाँ पूरा दिनको कार्यक्रम (फूल डे प्रोग्राम) आयोजना गरिन्छ।

३१ मे. २००९ को दिन आश्रममा सत्सङ्ग गरे पछि मालिकले संसार भरी नैविश्वव्यापी रूपमा नैसत्सङ्गको समय विहानको ७:३० बजे गर्नेगरी परिवर्तन गर्नुभएको थियो। मालिकले मानवीय अस्तित्वमा जोड दिनुभयो र भन्नुभयो “म तपाईंहरूको चेतनामा यो कुरा फर्काएर ल्याउन चाहन्छु कि सबै कुराहरू त जीवनमा हामी गर्दछौं साँस फेर्नु, खानु, पिउनु, काम गर्नु, फुर्सद, सुत्नु, सबै कुराहरूमा नियमसित मिल्नु पर्दछ कि यो बाँच्नको लागि हो र यो बाँच्नुको एउटा मात्र उद्देश्यको लागि हो र त्यो यो हो कि म आफूलाई यस मानवीय स्तरबाट विकसित गरेर यो स्तरमा पुर्याउन सकुं जसलाई ईश्वरीयता भनिन्छ।”

To download or subscribe to this newsletter, please visit <http://www.sahajmarg.org/newsletter/india> For feedback, suggestions and news articles please send email to in.newsletter@srcm.org

© 2011 Shri Ram Chandra Mission ("SRCM"). All rights reserved. "Shri Ram Chandra Mission", "Sahaj Marg", "SRCM", "Constant Remembrance" and the Mission's Emblem are registered Trademarks of Shri Ram Chandra Mission. This Newsletter is intended exclusively for the members of SRCM. The views expressed in the various articles are provided by various volunteers and are not necessarily those of SRCM.